

Rådet vedtog i 2001, at Danmark kan opretholde en ordning om afgiftsfritagelse for så vidt angår køretøjer, som anvendes til lokal offentlig transport. Undtagelsen blev videreført uændret i energibeskatningsdirektivet.

Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve afgiftsfritagelsen ved anvendelse af svovlfri og –fattig dieselolie, LPG og gas, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel. Herved ligestilles afgiftssatsen for svovlfri og –fattig dieselolie, LPG og gas, der anvendes til dette formål med standardafgiftssatserne for disse brændstoffer, hvorefter afgiftsbestemmelserne i mineralolieafgiftsloven, kuldioxidafgiftsloven og gasafgiftsloven bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Anvendelsen af svovlfri dieselolie bliver obligatorisk fra den 1. januar 2009. Den almindelige standard i Danmark i dag er imidlertid allerede svovlfri dieselolie, hvorfor den miljømæssige begrundelse for at opretholde undtagelsen ikke er tilstede.

2.2.2. Differentierede afgiftssatser for benzin leveret fra tankstationer udstyret med genindvindingssystem (dampretur)

Gældende ret

Reglerne findes i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006.

Bestemmelsen indeholder angivelser af afgiftens størrelse for forskellige mineralolieprodukter. De lavere afgiftssatser for blyholdig og blyfri benzin, udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur, fremgår af nr. 12 og 13 i stk. 1. Lempelsen er på 3 øre pr. liter benzin.

Afgiftsdifferentieringen blev indført ved lov nr. 235 af 6. april 1995. Ændringen var led i regeringens bestræbelser på at begrænse udslippet af flygtige forbindelser til atmosfæren.

Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve afgiftsdifferentieringen i mineralolieafgiftsloven på 3 øre pr. liter benzin for afgift for blyholdig og blyfri benzin udleveret fra benzinstationer udstyret med dampretur i forhold til standard-satsen på blyholdig og blyfri benzin.

I betragtning af, at ca. 95 pct. af benzinsalget i dag sker fra benzinstationer med dampretur, foreslås det samtidig at ændre afgiftssatserne for blyholdig og blyfri benzin, således at de fremover svarer til de nuværende satser for benzinstationer med dampretur. For 5

pct. af benzinsalget sker der således en afgiftsreduktion på 3 øre pr. liter. Herved bringes afgiftsbestemmelserne i overensstemmelse med EU-retten.

2.2.3. Afgiftsfritagelse for brændstoffer til ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning

Gældende ret

Reglerne findes i mineralolieafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, kuldioxidafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, og svovlafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006.

Efter bestemmelserne er der afgiftsfrihed, når der sker levering af afgiftspligtige varer til brug i luftfartøjer. Der er således i dag ingen sondring mellem erhvervs-mæssig og ikke-erhvervs-mæssig flyvning.

Af energibeskatningsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra b, fremgår det, at der skal ske fritagelse for beskatning af bl.a. energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof, medmindre der er tale om ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning.

Artikel 14, stk. 1, litra b, trådte oprindeligt i kraft i 1993 i medfør af artikel 8, stk. 1, litra b, i mineralolieafgiftsdirektivet. Ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning var således ikke omfattet af den obligatoriske fritagelse, der gjaldt for kommerciel luftfart, eller af fakultative beskatningsmæssige fordele i medfør af direktiverne. I alt ti medlemsstater fik en undtagelse fra disse regler med henvisning til særlige politiske hensyn. For Danmarks vedkommende var begrundelsen for afgiftsfritagelsen fra reglerne, at de administrative omkostninger ved at differentiere mellem erhvervs-mæssig og ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning ikke står i rimeligt forhold til afgiftsprovenuet ved den private flyvning.

Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve afgiftsfritagelsen, når der sker levering af afgiftspligtige varer til brug i luftfartøjer, der anvendes til ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning. Ved ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning forstås ejerens eller en fysisk eller juridisk persons anvendelse af et luftfartøj, som den pågældende har råddighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervs-mæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Ikke-erhvervs-mæssig privatflyvning har som sit primære sigte flyvning af rekreativ art og omfatter således ikke: